

DÄŠDA

PondÄ›lÃ-, 04 kvÄ›ten 2020

PÅ™mi Äºoklidu na pÅ¬dÄ› jsem naÄ›ila magnetofonovou kazetu. Bylo na nÄ- tuÄ¾kou napsanÄ© moje jmÄ©no. OÄ¾ivila jsem te prehistorickÄ©ho walkmana a nestaÄ•ila se divit. CelÄ¡ kazeta je vÄ›novanÄ¡ mnÄ›. SklÄ¡dÄ¡ se z drobnÄ½ch stÅ™Ä-pkÅ¬, kte natÄ¡Ä•el mÄ¬j dÄ›da, kdyÄ¾ se mnou zÄ¬stal doma, aby maminka mohla pracovat. NahrÄ¡val bÄ›Ä¾nÄ© situace vÅ¡ednÄ-ho

Jak

se spolu oblÄ©kÄ¡me, jak mi dal koÄ¡ilku naruby a jestli to na nÄ›j neÅ™eknu, jak musÄ-me uklidit pokoj, aby mÄ›la maminka radost, co budeme dÄ›lat, jestli si pustÄ-me desku s Burianem a nebo s Mahlerem.

Jak

se mi lÃ-bÃ- novÄ½ stan ze Ä¡taflÃ-, co mi postavil a co budeme vaÅ™it. ZpÃ-vÄ¡me spolu ovÄ•Ä¡ky, hrajeme KoÄ•ka leze dÄ›rou Ä™eÄ¡Ä-me, proÄ• jsem utekla na dvorek v baÄ•kÄrkÄ¡ich, proÄ• mÄ¡m na zadku blÄ¡to a proÄ• nechci ty gumÄ¡ky.

Zachytí,

jak se s maminkou chystÄ¡me na prochÄ¡zku. Gumi gumi gumÄ¡kyâ€ NeÄ¾ jsem si je obula, pÅ™ezpÃ-valy jsme s mÄ¡mou celÄ½ JÄ¡ do lesa nepojedu.

Jeho hlas, kterÄ½ jsem nejdÅ™Ã-v vÅ¬bec nemohla poznat, mi pomohl otevÅ™Ã-t nejspodnÄ›jÄ¡Ã- Ä¡uplÄ•Ä•ky se vzpomÃ-nkami z mÄ©ho dÄ›tstvÃ-. Na nejlepÄ¡Ã-ho chlapa mÄ©ho Ä¾ivota, kterÄ½ mÄ› miloval, hodnou, zlobivou, zdravou, nemocnou, s pÄ›tkou z matiky i s mojÄ-tvrdohlavostÄ-, jumpÄ¡rnama a popletenou bÄ¡jsniÄ•kou. Miloval mÄ›, zkrÄ¡tka takovou, jakÄ¡ jsem. LÄ¡skou bez podmÄ-nek.

A tak tady dÄ›do sedÄ-m na Ä¡pinavÄ½, neuklizenÄ½ podlaze, mezi horou nepotÅ™ebnÄ½ch vÄ•cÃ- a plÄ¡Ä•u jak malÄ¡, kdyÄ¾ jsem si rozbila koleno. PlÄ¡Ä•u a plÄ¡Ä•u a nemÄ¬Ä¾u pÅ™estat.

SlyÅ¡et

zase tvÄ¬j hlas, slyÅ¡et tÃ³n, jakÄ½m se mnou mluvÃ-Ä¡, slyÅ¡et, jak se spolu smÄ›jeme a jak si spolu Ä¡eptÄ¡me naÄ¡e malÄ¡ tajemstvÃ- mÄ› totÄ¡inÄ› rozseklo. Byli jsme si tak blÄ-zcÄ-.

UÄ¾ tady se mnou dvacet let nejsi. VÄ¡lÄ•Ã-m se svÄ›tem, jak se dÄ¡. NÄ›kdy to jsou fakt tÄ› Ä¾kÃ½ bitvy. ÄŒasto to konÄ•Ä- hodnÄ› bolavou hlavou nebo puklÄ½m srdcem. SlzeprolitÄ- uÄ¾ ani nepoÄ•Ä-tÄ¡m.

S

tebou jsem vyrÅ¬stala v dokonalÄ©m svÄ›te malÄ© holÄ•iÄ•ky a jejÄ-ho dÄ›deÄ•ka. To, Ä¾e mÄ› mÄ¡Å¡ upÅ™Ä-mnÄ› rÄ¡jd, bylo pro mÄ› kaÄ¾dodennÄ- realitou a samozÅ™ejmostÄ-. Ale neÅ™ekl jsi mi nic o tom, jakÄ© to bude, aÄ¾ vyrostu.

NevÄ›dÄ›la

jsem, Ä¾e jednou odejdeÄ¡ a Ä¾e to bude tak nesmyslnÄ› brzo.

SnaÅ¾Ã-m se bÃ½t dobrÃ½ Ä•lovÃ>k. NejlepÅ¡iÃ-jak to jen jde. I pÅ™es to, dÄ›do, se mi jeÅ¡itÄ› nepodaÅ™ilo najÃ-t tak skÄ›lÃ©ho parÅ¥Å¡ka, jakÃ½m jsi mi byl ty.

DÄ›kuju
ti za kaÅ¾dou chvÃ-li, kterou jsem s tebou mohla strÃ¡vit. DÄ-ky nim jsem ta nejbohatÅ¡iÃ-holka na svÄ›tÄ›.

NeohroÅ¾enÃ¡
Å¾ena